

Проповед на Обрезание Господне и Васильовден

Братя и сестри,

Днешното литургийно евангелско четиво разказва за обрезанието Господне, станало на осмия ден от Рождението на Спасителя и за явяването на името Иисус, наречено от архангел Гавриил още преди Богомладенецът да бъде заченат.

За древните юдеи – Авраамови потомци, следващи Мойсеевия закон, обрезанието по плът е много важно.

На осмия ден след раждането всеки младенец от мъжки пол трябва да бъде обрязан – това е знак на завета, който Авраам сключва с Бога. Знаем го още от първата библейска книга Битие, която ни разказва за сътворението на света, за първите хора и за живота на благочестивите патриарси.

Но защо Законодателят, чрез Когото всичко е станало, Вечният, Князът на мира, решава да се подложи на обрезание, след като у Него, Всесъвършеният, няма грях?

Защото Сам Спасителят казва за старозаветния закон: *„Не да наруша съм дошъл, а да изпълня“* (Мат.5:17).

Така Христос изпълнява закона, който Сам даде на старозаветните люде. Той се подчинява на закона, за да изкупи ония, които бяха под закона.

Обрезанието, да не забравяме, е предобраз на Кръщението. Но ето – Чистият от всякакъв грях, поради великото си смирение, пролива първите си кръви, осезава първото страдание, макар че Той няма нужда да се очисти от прародителския грях.

Обрезанието за древните Авраамови потомци и носители на старозаветния закон е само знак за това очистване.

Защото знаем – едва Кръщението, което ни завеща Иисус Христос – едва Кръщението в името на Отца и Сина и Светия Дух отмива изцяло и прародителския грях и личните грехове.

И в обрязването си Господарят на света ни показва още по дивно смирение, отколкото в Рождението Си в яслата на безсловесните.

Защото като се понизява и става човек при Своето възплъщение, то в обрезанието Той се уподобява на грешниците, защото върху грешни се извършва обрезанието, уподобява се, макар Сам да е безгрешен, приема като грешник болката, полагаща се за греха.

С обрезанието си Спасителят поставя началото на Своите страдания за нас, пролива първата кръв за нашето спасение, отпива от тази чаша на страданията, която в пълнота ще изпие в часовете на Своите страдания, докато каже: *„Свърши се“*.

Затова чествуваме Обрезание Господне – осмия ден след Христовото Рождение, чествуваме го като ден на покъртителното смирение на Богочовека, Който съвсем невръстен, новороден, безпомощен, невинен – започва подвига на болезненото за Него изкупление, посветено на всички нас.

Чествуваме днес и велик църковен учител, блестящ писател, литургист, църковен отец, достигнал висотите на богопознанието и богопросветното словесно изкуство – свети Василий, епископ Кападокийски, наречен от Църквата „Велики“.

Чухме в днешната литургия възвишените богомъдри молитви, които сам Василий е отправял на богослужбата към Твореца, защото днес се служи Света Василиева литургия – с колко красота и поезия са пълни тези молитви.

Като възпоменаваме Майката Божия – Пресветата Владичица, праведния Йосиф Обручник, извършил обрезанието Господне, закрилник на Девата и Младенеца, като призоваваме молитвеното застъпничество на свети Василий Велики и на всички светии, се молим Господ да ни подкрепя в изпитанията, които е отредил за наше спасение през започващата година.

Дано тя да бъде за нас „благоприятната Господня година“ – време за нашия труд, подвиг и спасение.

2018 г.